

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 87. Daniæ Regis sævitia in Senatores Suecos

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66414)

Sæcul. XVI.
A. C. 1520.

tas aperiebant, & Provinciarum Rectores eidem obviam effusi, fidei Sacramento sese ei obstringebant, ac fideliores Stenonis amici, Ducis obitu sese a fidelitatis lege solutos rati, Regis clementiam exorabant, ipsaque urbs Stockholmia, quæ prius diu oppugnantium impetus sustinuit, nunc expectata nequidem obsessione deditioem faciebat. Igitur Christina ab omnibus derelicta cum suis liberis in Moscoviam sese recepit, Christiernus vero, ut eo securius Suecis illuderet, petitam injuriarum oblivionem sine omni exceptione concessam promulgari jussit. Demum quartam Novembris, in quam dies Dominica inciderat, inaugurationi suæ destinavit, qua peracta octo omnino dies equestribus decursionibus ad trajiciendum annulum institutis, pugnisque ludicris festive impendebantur, nec non cujuscunque conditionis personæ Regiis sumptibus alebantur, ac denique postrema solemnitatis die Senatores, ac Suecicæ coronæ Ministri sumptuoso convivio a Rege excipiebantur.

§. LXXXVII.

Daniæ Regis sævitia in Senatores Suecos.

Senatores impendentis periculi penitus ignari,

ignari, eorum ferme centum Regias epulas nil mali suspicantes accesserunt: vix una conveniunt, ac confestim Rex prior cum illis ad præcipuam urbis Ecclesiam processit, sacro interfaturus, quod ibidem ob inaugurationis beneficium in gratiarum actionem solemniter Deo offererebatur; ubi Christiernus tempore S. Communionis coram sanctissima Eucharistia juramento sese obstrinxit, se inviolata fide Sueciæ Nationis privilegia tuiturum, ac præteritis omnino oblivioni datis nullaque immutatione facta, juxta patriæ leges regnum moderaturum. Post hæc Senatores, regni que Proceres, quotquot erant præsentibus, advocabat, ut fidei sacramentum una cum illis exsolveret; quo præstito Rex omnium primus, ac denique ceteri omnes sacrosancto Christi corpore pascebantur, ac paulo post cuncti eo, quo ex palatio discesserant, ordine reversi, mensæ accumbunt, jamque cibi apponuntur, cum ecce! Rex necessitatis obtentu e mensa surgens ad cubile suum sese recipit, moxque horribilis auditur strepitus Danorum Officialium, quorum aliqui aditus obsidebant, alii stricto ense turmatim in convivii locum irumpebant. Hoc facto Gustavus Trollus Upsallensis Archiepiscopus in medium procedens, adversus Stenonem defunctum Sueciæ Administratorem, & con-

Sæcul. XVI.

A.C. 1520.

*Meyrfius**hist. l. 3.**Olaus Magn.**in hist. Suec.**l. 8. c. 39.*

Sæc. XVI. tra Senatores, quod ab eis dignitatem
 A.C. 1520, suam abdicare compulsus esset, iudicii
 acta instrui, a Rege postulabat. Christi-
 tiernus Londinensi Archiepiscopo, ejus-
 que Suffraganeo Ottoniensi Episcopo, qui-
 bus Bullæ contra Administratorem, at-
 que Senatum fulminatæ executio de-
 mandata erat, totam negotii summam
 commisit. Hi ergo accusatorum caus-
 sam discutere incæperunt, verum Rex
 longiorem, quæ necessaria fuisset, moram
 pertæsus, nullo servato juris ordine,
 cunctos ad ferale pegma deduci, ac præ-
 lecta Pontificis Bulla (*) una omnes ul-
 timo supplicio mulctari iussit.

Ergo Scuragensis, & Stregnianus
 Episcopi, cunctique Senatores, unacum
 nonaginta quatuor Proceribus octavo
 post Regis coronationem die capite ple-
 ctuntur; supremus vero Ordinis S. Joan-
 nis Hierosolymitani Prior, quod Patriæ
 suæ studio ceteris clarior esset, crudelio-
 ri destinatur supplicio. Igitur Cruci S.
 Andreæ

(*) Ex Spondano ad hunc annum num. 7.
 atque ex aliis Scriptoribus addi debuisset, quod
*Rex in odium & vindictam repulsæ antehac
 ab iis acceptæ, prætextu excommunicationis a
 Pontifice in eos decretæ, cuius se Christiernus
 executorem profitebatur, cunctos e medio su-
 stulerit.*

Andreas affigitur, apertoque ventre ei- Sæcul. XVI.
A.C. 1520.
dem vivo cor extrahitur. Postmodum
occisorum cadavera in foro exponuntur,
& capita lanceis infixis in circuitu collo-
cantur, moxque milites accepto per quem-
dam Officialem siguo in plebem ad sup-
plicii spectaculum accurrentem irruunt,
ac plurimos crudelem in modum truci-
dant; cum vero nonnulli mortem fuga
declinarent, Rex altera die cunctis, qui
ex civibus superstites essent, edicto pu-
blico vitæ gratiam annunciari, omnes
tamen, quotquot se prodiderunt inaudi-
ta prorsus sævitia jugulari præcepit;
ne tamen crudelitatis in hac Metropoli
exercitæ fama ad ceteras Provincias per-
curreret, Stockolmiam circumcirca ex-
cubiis firmari iussit. Deerant adhuc
sex Episcopi, qui solemnibus non in-
tervenerant: hos ergo Rex ad Stockol-
miæ portum accersivit, obtendens, gra-
vissimi momenti negotium, quod illis com-
municaret, se habere. Ast vix destina-
tum colloquii locum ingressi, igne cir-
cum posito Regis jussu combusti sunt.
Tanta tamque inhumana sævitia qua-
tuor Regni Ordines, Clerum, Nobiles,
cives, ac rusticos ad communem sedi-
tionem concitabat, unde electo ex suis,
qui eos duceret, omnes unanimi consen-
su ad arma convolabant; quo comperto
Rex Christiernus Stockolmia eodem
N n 5 mense,

*Olaus Magn.
lib. 7. c. 5.*

Sæcul. XVI
A. C. 1520.

menſe, quo intraverat, excedens, fugam arripuit, ac ruruſum in Gothiam Occidentalem trajicere compulſus eſt, tandem in Daniam reverſurus: nec tamen propterea ceſſavit in ipſo quoque itinere ſuo paſſim ubique funeſta relinquere ſpecimina, non modo crudelitatis, ſed etiam hæreſis ſuæ, quam diutius occultare parum ſollicitus erat. Expulſo igitur Chriſtierno Guſtavus Eriſcon, qui nuper a Dalecarliæ montes auſſugerat, a Suecis in Regni Gubernatorem acceptus eſt, ſub cujus tamen Regimine Lutheri ſecta in Sueciam irreplſit.

§. LXXXVIII.

Ulrici Hutteni Satyra adverſus Papæ Bullam.

Spond. ad
ann. 1520. n. 1
Melch. Ad. in
vita Juris-
conf.
Cochl. l. c. ad
an. 1519.

Inter Lutheri fautores haud infimus erat Ulricus de Hutten Nobilis Eques a Franconia, qui pari furore adverſus Papæ Conſtitutionem carmine ac ſoluta oratione Satyram, cui nomen *Triadis Romanæ* indidit, a ſe compoſitam in comitiis Auguſtaniſ divulgavit.

Aliud adhuc opusculum historicum in Germania edidit, ubi Pontifices Imperatoribus ſemper obſtitſſe calumniatur, & ad calcem ſui libelli refert, quod Maximilianus a Leone X. deceptus hæc dixiſſet; „Salva veritate affirmare audeo,
„ quod